

Halottak miséje

Jártak régen a hajnali misére, az 5 órás reggeli misékre. Oszt az asszony hallott valami harangszót, de ő nem is nézte az órát, de akkor még csak 12 óra vót. Jaj, azt mondja, már elkések, de mindegy, összeszedem magam! Elment a templomba, oszt beült a székbe. Oszt a koma'sszonya mellé ült. Osztán a komasszonya azt mondta neki, mikor már bejött a pap is – mer' az asszony is tudta, hogy már nem jól van, mer' a meghalt papot látta, meg a koma'sszonya is már meghalt, meg akik a misén vótak, mind halottak vótak. Oszt akkor a koma'sszonya azt mondta neki:

– Koma'sszony, menjen haza, mert most nem maguknak van a mise, hanem a megholtakért! De hátra ne nézzen!

Oszt elment, de apukám aszondta, hogy ő még azt az asszonyt is ismerte, ugyanott lakott, ahol most a lányom lakik. Oszt akkor az asszony hazament, ő nem is nézett hátra, csak levetkezett, oszt akkor kezdett rája valami félség jönni, hogy ő már tudta, hogy ő a halottakkal beszélt. De nem lett neki semmi baja, hál' istennek. Oszt ő ezt el is beszélte.